अपकारक Tatpur. m. f. n. (-रकः-रिका-रकम्) Doing wrong, injuring. E. कृ with अप, kṛit aff. ण्वुल्.

अपकारगिर् Tatpur. f. (-गीः) Abusive or threatening speech. E. अपकार and गिर्.

अपकारता f. (-ता) A bad or injurious act (a comm. = अपकृत्य). E. अपकार, taddh. aff. तल्.

अपकारशब्द Tatpur. m. (-ब्दः) Abusive or threatening speech. E. अपकार and शब्द.

अपकारिन् Tatpur. m. f. n. (-री-रिणी-रि) Doing wrong, injurious, offensive, mischievous. E. कृ with अप, kṛit aff. घिनुण् (the affix implying habit in this word).

अपकीर्ति Tatpur. f. (-र्तिः) Ill fame, disgrace. E. अप and कीर्ति.

अपकुक्षि I. Tatpur. m. (-क्षिः) A miserable belly.

II. Bahuvr. m.f.n. (-क्षिः-क्षिः-क्षि) Having a miserable belly.

III. Avyayíbh. (-क्षि) [1] Without a belly (i. e. with a miserable belly). [2] Except the belly (?). (This word is udátta on the last syllable; and the Káśiká observes on this word as well as on the other formations of Páṇ. VI. 2. 187. that they may be Tatpur., Bahuvr. and Avyayíbh.) E. अप and कुक्षि.

अपकुञ्ज Bahuvr. m. (-ञ्जः) A proper name: a younger brother of the serpent-king Śesha. E. अप and कुञ्ज.

अपकृत Tatpur. 1. m.f.n. (-तः-ता-तम्) [1] Done wrong, maliciously, offensively; e. g. किं मयापकृतं राज्ञः । अथवा नित्यापकारिणो हि राजानः. [2] Observed or practised as a degrading or impure act, as servile duties, funeral rites &c.

2. n. (-तम्) An evil action, offence, injury. E. कृ with अप, kṛit aff. क्त.

अपकृति Tatpur. f. (-तिः) The same as अपकार. E. कृ with अप, kṛit aff. क्तिन्.

अपकृत्य Tatpur. n. (-त्यम्) An evil action, offence, injury. E. कृ with अप, kṛitya aff. क्यप् and ágama तुक्.

अपकृष्ट Tatpur. 1. m. f. n. (-ष्टः-ष्टा-ष्टम्) [1] Drawn down or away. [2] Inferior, low, degraded. [3] Anticipated (as a word or a religious act that occurs later); used in this sense by the writers on the Mimánsá (comp. अपकर्ष); e. g. राज्ञो यजमानस्याभिषेको माध्यन्दिनसवने स्तोत्रकाले ऽपकृष्यते । तस्मिन्नपकृष्टे सति &c.

2. m. (-ष्टः) A crow. E. कृष् with अप, kṛit aff. क्त.

अपकृष्टजाति Bahuvr. m. f. n. (-तिः-तिः-ति) Of an inferior caste (opposed to सम, of the same caste, and श्रेयस्, of a higher caste); e. g. कर्मणापि समं कुर्याद्धनिकेनाधमर्णिकः । समो ऽपकृष्टजातिश्च दद्याच्छ्रेयांस्तु तच्छनैः ।. Comp. हीनजाति. E. अपकृष्ट and जाति.

अपकौशली Tatpur. f. (-ली) News, tidings, information. (? Bhúriprayoga: = संदेश.) E. अप and कौशली.

अपक्ति Tatpur. f. (-क्तिः) [1] Immaturity. [2] Indigestion. E. अ neg. and पक्ति.

अपक्रम Tatpur. m. (-मः) [1] Going away. [2] Flying. [3] (In Astronomy.) The declination. E. क्रम् with अप, kṛit aff. घञ्.

अपक्रमण Tatpur. n. (-णम्) [1] Going away. [2] Flying. E. क्रम् with अप, kṛit aff. ल्युट्.

अपक्रमिन् Tatpur. m. f. n. (-मी-मिणी-मि) [1] One who goes away. [2] One who flies. E. क्रम् with अप, taddh. aff. णिनि.

अपक्रामत् Tatpur. m.f.n. (-न्-न्ती-त्) Going away, (also with the intention of defrauding), absconding; comp. the remark s. v. अपासरत्. E. क्रम् with अप, kṛit aff. शतृ.

अपक्रिया Tatpur. f. (-या) 1. [1] Injury, hurt, wickedness. [2] Acquitting (debts). E. कृ with अप, kṛit aff. श.

2. Any impure act or rite. E. अप and क्रिया.

अपक्रोश Tatpur. m. (-शः) Reviling, abusing. E. क्रुश् with अप, kṛit aff. घञ्.

अपक्व Tatpur. m. f. n. (-क्वः-क्वा-क्वम्) [1] Uncooked, raw; e. g. अन्नग्रहणमपक्वव्युदासार्थम् 'the word "boiled rice" is used (Yájnav. 1. 103.), to exclude uncooked (rice)'. [2] Unbaked, not properly baked, as a pot; e. g. अपक्वकुम्भाविव भङ्गभाजौ राजन्नियातां मरणं समानौ. [3] Undigested. [4] Immature, unripe (as fruits, ulcers &c.); also used in a metaphorical sense; e. g. अपक्ववाच्; or in the following instance where both applications occur: कट्वेर्वारौ यथापक्वे मधुरः सन्नसो ऽपि न। प्राप्यते ह्यात्मनि तथा नापक्वकरणे ज्ञता. E. अ neg. and पक्व.

अपक्वकरण Bahuvr. m. f. n. (-णः-णा-णम्) With immature i. e. with undeveloped (thinking) faculties (as the soul); see the instance s. v. अपक्व. E. अपक्व and करण.

अपक्वता f. (-ता) Immaturity &c.; see अपक्व. E. अपक्व, taddh. aff. तल्.

अपक्वबुद्धि Bahuvr. m. f. n. (-द्धिः-द्धिः-द्धि) Of immature intellect. See the instance s. v. अपाप. E. अपक्व and बुद्धि.

अपक्वमधु Karmadh. n. (-धु) Honey in its natural state; (given against गुल्म q. v., affections of the bowels, diseases of the 'vital airs', of bile and blood, against burning heat and consumption). E. अपक्व and मधु.

अपक्वाशिन् Tatpur. m.f.n. (-शी-शिनी-शि) Eating raw food; e. g. गृध्रश्येनविहंगानामुलूकस्य च घातकः । अपक्वाशी दिनं तिष्ठेत्त्रीन्कालान्मारुताशनः ।. E. अपक्व and आशिन्.

अपक्ष Bahuvr. m. f. n. (-क्षः-क्षा-क्षम्) [1] Wingless. [2] Adverse, opposed to. E. अ priv. and पक्ष.

अपचित I. Tatpur. m.f.n. (-तः-ता-तम्) Waned away; in the Bhágavata Puráṇa: एवंविधैरहोरात्रैः कालगत्योपलक्षितैः । अपचितमिवास्यापि परमायुर्वयःशतम् (comm. अपचितमवक्षीणमिवेति लोकोक्तिः । गतप्रायमित्यर्थः). E. चि with अप, kṛit aff. क्त.

II. Bahuvr. m. (-तः) A proper name. See आपचिति. E. अप and चित.

अपक्षेपण Tatpur. n. (-णम्) A various reading of अवक्षेपण q. v.; the latter being probably the more correct [in the Kaṇáda Sútra (E. I. H. Ms. No. 232) उत्क्षेपणमपक्षेपणमाकुञ्चनं प्रसारणं गमनमिति कर्माणि; the Upaskára of Śankara has अवक्षेपणं]. E. क्षिप् with अप, kṛit aff. ल्युट्.

अपग Tatpur. 1. m. f. n. (-गः-गा-गम्) Going away.

2. f. (-गा) [1] A river. [2] The name of a Tírtha or holy place. Also आपगा. E. गम् with अप, kṛit aff. ड. (In the femin. the literal meaning is probably 'going or flowing downwards'; yet a comm. on the Amarak. analyzes अपगा into अप and गा, 'going into the ocean'; comp. II. अप.)

अपगत Tatpur. m.f.n. (-तः-ता-तम्) Gone off, passed away; literally and metaphorically. E. गम् with अप, kṛit aff. क्त.

अपगतव्याधि Bahuvr. m. f. n. (-धिः-धिः-धि) One who has recovered from a disease. E. अपगत and व्याधि.

अपगम Tatpur. m. (-मः) Going off, passing away, departure; literally and metaphorically. E. गम् with अप, kṛit aff. अप्.

अपगमन Tatpur. n. (-नम्) Going away, departure. E. गम् with अप, kṛit aff. ल्युट्.

अपगर Tatpur. m. (-रः) One who blames, who says what